

— (гръди), la chemisette; 4. търговия съ -зы, la chemiserie; 5. шивачъ, ка на -зы, s. chemisier, ère.

Ризе, sn. t. l'agraffe f; 1. (на врата), le gond; 2. (на кърма), Mar. la vertenelle; 3. (що съединява дъщъ чарупки на мида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турамъ -та на врата, va gonder.

Ризинца, sf. jaque de mailles, cotte de mailles f, 'haubert m; || (малка -ничка), dim. le 'haubergeon; || ръзки на —, défaut de la cuirasse, m. [armadille, m.]

Ризинионосецъ sm. quardr. le tatou, dasype, Ризничень шийникъ, sm. le gorgerin.

Ризъ (дукато, съмнителни монети въ Турско), sm. le rize.

Римски, adj. latin; || (и -ско католически), roman; || приемане -иправы, la romanite.

— Дворъ, sm. le saint siège. [cisme.]

Римско-католическа вѣра, sf. le catholico- — черкова, sf. la nacelle de saint Pierre.

— свѣтило, sn. chandelle romaine f.

Римски кавалери, sm. pl. ordre équestre m. — сенатори, sm. pl. pères conscrits m.

Рисберма (видъ фашинникъ), sf. Fortif. la risberme.

Рискувамъ, va. risquer (voyez Прѣжалвамъ).

Рискъ, sm. Com. le risque.

Рисъ (хартія), sm. la rame.

Ритане, sn. la ballotade.

Ратаница, sf. le coude-pied ou cou-de-pied.

Ритма, sf. la rime; || докарвамъ на -мы или събираамъ -мы, va. rimer.

Ритмаръ, sm. un rimeur; || fam. un rimailleur, un poëtereau.

Ритмически, adj. rhythmique.

Ритмъ, sm. le rythme.

Риторика (изживане думы или сладкодумие), sf. la rhéthorique; || ученикъ на —, un rhéthoricien; || училникъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладкодумецъ), sm. un rhéthoricien.

Ритурнель, sm. la ritournelle.

Рифъ, sm. Mar. le ris.

Робакъ, sm. un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, m; 1. fig. un savoyard;

2. fam. un pitaud, maroufle, sabreur, lourdaud, m; 3. pop. un palot, un paltoquet.

Робъръ (въ виста), sm. le rob ou robere.

Робски, adj. servile, esclave.

Робско покоряване, sm. le servilisme.

Робство, sn. la servitude, esclavage, ilotisme m, captivité f; || (u fig.), le fers m; || fig. le joug.

Робът, быня, sc. esclave; 1. prisonnier de guerre, captif, m; 2. (въ Гроція), un îlot; 3. игра не -бы, les barres f; 4. говоръ за размѣняване -бы, le cartel.

Ровене, sn. le creusage et creusement.

Ровка земя, sf. terre meuble.

Ровко яице, sn. oeuf mollet, oeuf à la coque, m.

Ровкость, sf. le fluide, fluidité f; || гълтамъ или сърбамъ —, va. humer.

Ровкъ и -кавъ, adj. liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. пряване -ко, la fluidification; 3. правя -ко, va. fluidifier.

Ровя, va. fouiller, creuser; || рови съ крака (за кокошка), v. imp. elle gratte.

Рогата зъмъ (за Африка), sf. le céraste.

Рогатка, sf. la barrière; || Milit. le hérisson; || (заграда съ остры колове), Milit. cheval de frise, m.

Рогать, adj. cornu; || (съ рога), fam. encorné.

— добытакъ, sm. bêtes à cornes, bêtes aux cornes, f. [ou] langue de cerf.

Рогачски езыкъ, sm. plante, la scolopendre

Рогачъ, sm. quadr. le cerf; -ченъ, de cerf; 1. le daim; 2. fam. un taquereau; 3. връме за ловъ на -чи, Vén. la cervaison;

4. —, insecte, le cerf-volant.

Рогозка (аскър t.), sf. l'estère f; 1. (и сламяна), la natte; || обивавамъ съ —, va. natter; 2. (истришка), le paillasson; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent m.

Рогозкаръ (майсторъ), sm. un nattier.

Роговиденъ, adj. corné; || правя -дно, va. gacornir.

Роговитъ, adj. mammelonné.

Роговъ камъкъ, sm. le pétrōsilex.

— цинкъ (или бленда), sm. Minér. l'horn-blende f.

Рогомайсторъ, sm. un cornetier.

— носящъ, sm. fam. un cocu; || pop. un cornard.

— носъ, sm. poisson, la baliste.

Рогъ (и очърски и обувателенъ, pl. -га), sm. la corne; 1. l'angle m; 2. Archit. l'arretier m; 3. (за барутъ), poire à poudre f, fournient m; || Artill. corne d'amoree;

4. еленски —, corne de cerf; 5. (на копка), Mar. la patte et pate; 6. (на къжъ), Géom. le sommet; 7. (у рицари), l'olifant m; 8. (на спорностъ), corne d'abondance ou d'Amaltheée; 9. избивамъ -га на животно, va. écorner; 10. свиря или търби съ —, vn. corner; 11. хвърля си -гата (за елън), v. imp. il mue; 12. хвърляве -га (за рогачъ), la mue.

Рогче, sn. dim. la corne, le cornet, le cornichon; 1. Géom. la lunule; 2. (пълната на цица), le téton, le mamelon; || въспалене на —, Méd. la thélité; 3. (смукало), H. nat. la ventouse; 4. (за извикване отъ далечъ), le huchet; 5. (за пищене), le bocal; 6. -гчка, pl. H. nat. l'antenne f; || който има —, antenné, adj.

Родене [мъсто —, pays natal m; || Minér. le gisement, le gîte.

Роденото дѣте, sn. Jur. le part.